

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/677/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113237371
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4113237371.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: C. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX, zast. Mgr. Štefanom Slováčikom, advokátom, so sídlom Nitra, Farská 34, proti odporkyni: D. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX, zast. Mgr. Jurajom Šimunym, advokátom, so sídlom Topoľčany, Nám. M. R. Štefánika 30/33, o vrátenie daru, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 21. apríla 2015 č. k. 12C/287/2013-120 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 256,25 eura pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu odporkyne: Mgr. Juraj Šimuny, advokát, so sídlom Topoľčany, Nám. M.R. Štefánika 30/33, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 146 ods. 1 písm. c), § 146 ods. 2 OSP a o trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta OSP, nevzhliadnuc v konaní skutočnosti odôvodňujúce použitie § 150 OSP. Počas konania súd prvého stupňa nevzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa na strane navrhovateľa a len samotné podanie žaloby o vrátenie daru pre správanie odporkyne voči navrhovateľovi, ktoré by malo byť v rozpore s dobrými mravmi, nezakladá dôvod na použitie § 150 OSP. Rovnako navrhovateľom tvrdené skutočnosti o jeho nedostatočných majetkových pomeroch nevyplývali počas konania a tieto navrhovateľ nepreukázal ani pri podaní odvolania proti trovám konania, hoci na ne sám poukázal. Navrhovateľ tiež počas konania nepožiadaval o priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov a súdny poplatok vo výške 99,50 eura uhradil. Ak navrhovateľ bol toho názoru, že by nespĺňal predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, nepriamo priznal, že jeho majetkové pomery nie sú dôvodom, pre ktorý by mal súd pristúpiť k aplikácii ustanovenia § 150 OSP a iné dôvody na použitie moderačného práva súdu súd v prejednávacom prípade nenašiel. Späťvzatie návrhu na začatie konania bol procesný úkon navrhovateľa voči súdu, ktorým prejavil vôľu, aby sa ďalej nekonalo a o veci meritórne nerozhodlo. Vo vzťahu k navrhovateľovi nebol súd oprávnený skúmať, aké dôvody ho viedli k takémuto dispozitívnemu úkonu, keďže v prípade späťvzatia návrhu na začatie konania bolo povinnosťou súdu skúmať iba to, či odporca mal vážne dôvody nesúhlasit' so späťvzatím. Ak zastavuje súd konanie z akéhokoľvek dôvodu, musí sa nevyhnutne pri rozhodovaní o náhrade trov konania najprv zaoberať tým, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie zastavenia konania sa pritom posudzuje z procesného hľadiska, podľa procesného výsledku. Preto tam, kde zastavenie konania bolo účastníkom zavinené, súd prizná ostatným účastníkom (druhej strane sporu) náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložili na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. Ak navrhovateľ vzal návrh späť a nešlo o prípad podľa § 146 ods. 2 veta druhá OSP, z procesného hľadiska zásadne platilo, že zavinil zastavenie konania, a preto bol povinný nahradiť odporcovi trovy tohto konania. V prejednávanej veci bolo jednoznačné, že z procesného hľadiska zastavenie konania zapríčinil navrhovateľ, ktorý zobrať späť návrh na jeho začatie

a nešlo o prípad uvedený v ustanovení § 146 ods. 2 veta druhá OSP, nakoľko i navrhovateľov poukaz na mimosúdne riešenie sporu a predloženie výzvy, ktorú adresoval odporkyni, samo o sebe neznamenal, že odporkyňa s jeho návrhom súhlasila, resp. že by pre jej správanie bol návrh vzatý späť. Bol preto povinný nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 256,25 eura, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej pomoci: 1. príprava a prevzatie veci 19. 12. 2013, 2. účasť na pojednávaní dňa 04. 06. 2014, 3. účasť na pojednávaní dňa 25. 06. 2014 - 1/4 úkon - 1x 60,07 eura plus 7,81 eura režijný paušál, 1x 61,87 eura plus 8,04 eura režijný paušál, 1x 15,46 eura plus 8,04 eura režijný paušál, zo sumy 41,36 eura, čo boli cestovné náhrady za cestu Topoľčany - Nitra a späť za účasť na pojednávaní dňa 04. 06. 2014 a dňa 25. 06. 2014, zo sumy 53,60 eura, čo bola náhrada za stratu času za účasť na pojednávaní - 2 polhodiny - 2 x 13,40 eura v dňoch 04. 06. 2014 a 25. 06. 2014.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v zmysle § 220 OSP zmenil tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznáva. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko v tomto prípade nebol daný dôvod ho zaväzovať na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP, a to za súčasnej aplikácie § 150 OSP. Vyslovenie názoru súdu prvého stupňa bolo podľa neho v rozpore s objektívnym skutkovým, ako aj právnym stavom veci a to z dôvodu, že podľa výsledkov dokazovania vykonaného v začatom konaní nebolo možné ustáliť, či návrh bol podaný dôvodne, nakoľko nedošlo k meritórному rozhodnutiu vo veci. Trval na svojich dôvodoch a skutkových okolnostiach, na podklade ktorých podal návrh na začatie konania, o čom napokon svedčila aj skutočnosť, že podal novú žalobu o vrátenie daru, keďže jeho pokusy o mimosúdne vyriešenie veci odporkyňa ignorovala. Následne zdôraznil, že návrh bol vzatý späť nie v dôsledku jeho zavinenia, ale v dôsledku pokusu o uzatvorenie mimosúdnej dohody, resp. o mimosúdne vyriešenie sporu, ktoré predpokladá aktívnu účasť oboch procesných strán - a teda nebolo možné to pokladať za zavinenie ktorejkoľvek procesnej strany. Pripomenul, že pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa bolo potrebné prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a všimnúť si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Mal za to, že práve on bol osobou, ktorá sa stala obeťou rodinných nezrovnalostí a sporov. Okrem toho bolo potrebné prihliadnúť aj na jeho zdravotný stav a posúdiť trestnoprávnu rovinu správania odporkyne. Z uvedeného podľa názoru navrhovateľa vyplývalo, že súd prvého stupňa vec neskúmal zo všetkých hľadísk, ktoré treba považovať za relevantné v zmysle § 150 OSP. Mal za to, že záver, že nejde o výnimočný prípad, v ktorom neboli dané dôvody hodné osobitného zreteľa, bol v dôsledku toho predčasný, a teda nesprávny. Navyše vytkol aj to, že súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, akými úvahami sa riadil a ktoré okolnosti zohľadnil pri rozhodovaní o náhrade trov konania vo vzťahu k úspešnému účastníkovi konania a hlavne, z akého dôvodu sa komplexne nevysporiadal so všetkými okolnosťami, ktoré mal zákonodarca na mysli pri posudzovaní možnosti súdu postupovať v zmysle § 150 OSP.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP) a po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Vychádzajúc z obsahu spisu je nepochybné, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 04. 11. 2013 domáhal vrátenia daru od odporkyne. Svoj návrh odôvodnil hrubým porušením dobrých mravov, ktoré vyústilo až k podaniu trestného oznámenia na jeho osobu pre údajné spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania a odsťahovania sa z domu.

Súd prvého stupňa vo veci nariadil pojednávanie, ktoré bolo odročené za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 25. 06. 2014. Deň pred vyhlásením rozsudku, t.j. 24. 06. 2015, navrhovateľ osobne doručil súdu prvého stupňa späťvzatie návrhu, v rámci ktorého zobral svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Následne súd prvého stupňa rozhodol uznesením zo dňa 25. júna 2014 č. k. 12C/287/2013-100 tak, že konanie zastavil a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 256,25 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu odporkyne. Proti tomuto uzneseniu v časti náhrady trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, v dôsledku čoho Krajský súd v Nitre

ako odvolací súd uznesením zo dňa 26. januára 2015 č. k. 9Co/753/2014-112 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytykal, že súd prvého stupňa neposúdil dostatočne celý komplex okolností relevantných pre rozhodnutie o náhrade trov konania, nakoľko sa vôbec nezaoberal možnosťou aplikácie ustanovenia § 150 OSP, keď súd je povinný sa vždy zaoberať i možnosťou aplikácie tohto zákonného ustanovenia.

Riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, súd prvého stupňa v napadnutom uznesení sa zaoberal možnosťou aplikácie ustanovenia § 150 OSP a dospel k záveru, že o trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá OSP, nevzhliadnuc v konaní skutočnosti odôvodňujúce použitie § 150 OSP, preto navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 256,25 eura pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu odporkyne: Mgr. Juraj Šimuny, advokát, so sídlom Topoľčany, Nám. M. R. Štefánika 30/33, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ak došlo k zastaveniu konania (napríklad podľa ustanovenia § 96 ods. 1 OSP v prípade, že navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Len výnimočne možno (§ 146 ods. 2 OSP) uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne.

K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden druh prípadov: zastavenie konania po späťvzátí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petitom domáhal.

Povinnosť hradiť trovy konania sa môže v jednotlivých prípadoch javiť ako neprimerane tvrdá. Ustanovenie § 150 odsek 1 OSP preto umožňuje súdu, aby v takýchto výnimočných prípadoch z dôvodu hodného osobitného zreteľa účastníkom, vedľajším účastníkom alebo štátu, ktorí by inak mali právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Keďže toto ustanovenie negatívne dopadá na účastníka, ktorý by mal inak právo na náhradu trov konania, jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade súd musí prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť hradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím tohto výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy tiež treba brať také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadať na postoj účastníkov v konaní. Súd teda musí starostlivo posúdiť okolnosti konkrétneho prípadu.

Podľa § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému uzneseniu je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní. Odvolací súd z odvolania navrhovateľa zistil, že navrhovateľ namietal nesprávne právne posúdenie veci, spočívajúce v tom, že súd prvého stupňa neaplikoval § 150 OSP na daný prípad. Odvolací súd, posudzujúc všetky okolnosti prípadu dospel k záveru, že argumenty navrhovateľa nie je možné v žiadnom prípade považovať za dôvodné, smerujúce k zmene rozhodnutia o náhrade trov konania, a preto mal za to, že súd prvého stupňa správne postupoval, keď na uvedený prípad neaplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 OSP. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom bez toho, aby odporkyňa splnila to, čoho sa navrhovateľ návrhom domáhal, a preto súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 OSP, ktoré odporkyňa v súvislosti s týmto konaním vznikli a boli účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva. Tvrdenie navrhovateľa o tom, že podľa výsledkov dokazovania vykonaného v začatom konaní, nebolo možné ustáliť, či návrh bol podaný dôvodne, nebolo možné považovať za tvrdenie neodôvodňujúce náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 OSP, nakoľko podľa predmetného ustanovenia je rozhodujúce, že niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. V tomto prípade zastavenie konania zavinil navrhovateľ, ktorý zobral svoj návrh späť bez toho, aby odporkyňa vrátila dar, resp. iným spôsobom došlo k mimosúdnej dohode. Navyiac, z obsahu spisu vyplýva, že mimosúdny návrh bol spísaný až dňa 02. 07. 2014, t.j. až po tom, ako navrhovateľ zobral svoj návrh na začatie konania predčasne späť. Na uvedenom nemení nič skutočnosť, že opätovne prebieha konanie o vrátenie daru medzi tými istými účastníkmi, nakoľko nedošlo k mimosúdnej dohode. Pokus o uzatvorenie mimosúdnej dohody, resp. o mimosúdne vyriešenie sporu nie je dôvodom pre späťvzatie návrhu, a preto ani uvedenú skutočnosť nebolo možné považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, a preto neprichádzala do úvahy ani aplikácia § 150 OSP. Inou skutočnosťou by bolo, keby k uzatvoreniu mimosúdnej dohody došlo pred späťvzatím návrhu zo strany navrhovateľa a navrhovateľ z tohto dôvodu vzal svoj návrh na začatie konania späť. V takom prípade by bolo možné prihliadnuť na dohodu a ustáliť, že navrhovateľ nezavinil zastavenie konania. Čo sa týkalo osobných, majetkových, zárobkových a iných pomerov všetkých účastníkov konania, súd prvého stupňa sa správne zaoberal aj uvedenou otázkou a správne ustálil, že navrhovateľ nepreukázal, že by jeho osobné, majetkové, zárobkové, prípadne iné pomery odôvodňovali aplikáciu § 150 OSP, nakoľko zaplatil súdny poplatok, nepožiadal o oslobodenie od platenia súdneho poplatku, ako aj v návrhu uviedol, že poberá dôchodok vo výške 430 eur a na č. I. 29 spisu sú uvedené aj iné jeho majetkové pomery, spočívajúce vo finančnej hotovosti, ktoré mu umožňujú niesť zodpovednosť za predmetné konanie. S poukazom na uvedené by bolo nevhodné skúmať osobných, majetkových a zárobkových pomerov odporkyne. Rovnako tak nebolo možné považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa ani navrhovateľom namietané okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní, nakoľko navrhovateľ zobral svoj návrh späť jeden deň pred vyhlásením meritórneho rozhodnutia bez uvedenia dôvodu, ako aj bez toho, aby odporkyňa splnila, čo žiadal, resp. došlo k inému vyriešeniu sporu medzi účastníkmi. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu, ako aj pomery účastníkov odvolací súd má za to, že dôvody uvádzané navrhovateľom nie sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa podľa § 150 OSP.

Za dôvodnú nebolo možné považovať ani námietku navrhovateľa o nepreskúmateľnosti uznesenia súdu prvého stupňa spojenú s tým, že súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, akými úvahami sa riadil a ktoré okolnosti zohľadnil pri rozhodovaní o náhrade trov konania vo vzťahu k úspešnému účastníkovi konania a hlavne, z akého dôvodu sa komplexne nevysporiadal so všetkými okolnosťami.

Podľa názoru odvolacieho súdu uznesenie súdu prvého stupňa spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 OSP v spojení s § 167 ods. 2 OSP. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv navrhovateľa. Naviac z napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd prvého stupňa sa vo svojom odôvodnení riadne vysporiadal s možnosťou aplikácie § 150 OSP na daný prípad, ako aj správne ustálil, že navrhovateľ je povinný odporkyni nahradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 OSP, pretože k zastaveniu konania došlo z dôvodu zavinenia navrhovateľa, ktorý zobral návrh späť bez toho, aby došlo k splneniu toho, čoho sa petítom domáhal, ako aj bolo potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že navrhovateľ odporkyni zaslal mimosúdnu dohodu až po späťvzátí návrhu a v súčasnosti prebieha ďalšie konanie medzi tými istými účastníkmi, teda späťvzatie návrhu bolo podané predčasne a nehospodárne. Z obsahu spisu bolo tiež zrejmé, že ani osobné, majetkové a zárobné pomery účastníkov nebolo možné hodnotiť za dôvody hodné osobitného zreteľa, nakoľko bolo v majetkových pomeroch navrhovateľa niesť zodpovednosť za zavinenie zastavenia konania. Keďže navrhovateľ zaviniť zastavenie konania, súd prvého stupňa o trovách konania správne rozhodol, keď navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 256,25 eura pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu odporkyne: Mgr. Juraj Šimuny, advokát, so sídlom Topoľčany, Nám. M.R. Štefánika 30/33, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v odvolacom konaní jej trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.